

Folketingets ombudsmand.

Ifølge grundlovens § 55 bestemmes det ved lov, at folketinget vælger en eller to personer, der ikke er medlemmer af folketinget, til at have indseende med statens civile og militære forvaltning.

I overensstemmelse hermed fastsætter lov nr. 203 af 11. juni 1954 (årbog 1953—54, side 338), at folketinget efter hvert folketingsvalg vælger en ombudsmand, som på folketingets vegne har indseende med statens civile og militære forvaltning, og hvis virksomhed omfatter ministrene, statens tjenestemænd og alle andre personer, som virker i statens tjeneste, herfra dog undtaget dommerne.

Loven optrækker kun hovedlinierne for ombudsmandens virksomhed og vilkår iøvrigt. Nærmere regler herom må fastsættes af folketinget selv, der med henblik herpå — i henhold til en tilføjelse til folketingets forretningsorden — har nedsat et særligt *ombudsmandsudvalg*.

Et udkast til instruks for ombudsmanden foreligger, men blev i den forløbne samling ikke færdigbehandlet af ombudsmandsudvalget, som det påhviler at gøre indstilling til folketinget om sagen.

Efter indstilling fra udvalget valgte folketinget den 29. marts 1955 professor, dr. jur. *Stephan Hurwitz* til folketingets første ombudsmand.

Ombudsmandsinstitutionen oprettedes pr. 1. april 1955, men kunne først træde i fuld virksomhed, efter at det fornødne personale i løbet af nogle måneder var antaget og kontorlokaler indrettet.

Vedrørende ombudsmandsinstitutionen henvises iøvrigt til de side 562 og 566 omtalte udvalgsindstillinger og folketingsbeslutninger.